

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • STYCZEŃ • NR 1(139)2009

Fot. J. Tomaszewski

- Ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską, oraz, że cię nie opuszczę aż do śmierci. Tak mi dopomóż Panie Boże Wszechmogący w Trójcy Jedyny i wszyscy święci!
- Małżeństwo przez was zawarte ja powagą Kościoła katolickiego potwierdzam i błogosławię.

Drodzy Parafianie!

Pytanie do mężczyzn i kobiet

Zadałem dwom parom małżeńskim naszej parafii jedno pytanie: **Dlaczego zawarliście sakramentalny związek małżeński?**

Oto odpowiedzi:

W sierpniu ubiegłego roku świętowaliśmy 25. rocznicę zawarcia sakramentu małżeństwa. Mówiąc sobie wzajemnie ćwierć wieku temu: tak! łączyła nas wielka miłość. Wcale nie myśleliśmy wtedy o trudach, jakie na nas czekają, a którymi straszili nas ci bardziej „doświadczeni”. Dla nas ważne było tylko to, że się kochamy i chcemy być razem.

Dzisiaj z perspektywy czasu widzimy, że Bóg czuwał nad nami. Chrystus w sakramencie małżeństwa dał nam różne łaski niezbędne do szczęśliwego przetrwania naszego związku. Z dwojga młodych, zakochanych w sobie ludzi, uczynił doj-

rzałych partnerów zdolnych do licznych poświęceń, cierpliwych w wychowywaniu dzieci, śmiało pokonujących różnorakie trudności.

Wiele osób mówi, że jesteśmy szczęściarzami. I... chyba mają rację, bo przez całe nasze wspólne 25 lat mieliśmy pewność, że zawarty przy ołtarzu sakrament małżeństwa to gwarancja dana przez Pana Boga, że zawsze udzieli nam wsparcia wtedy, gdy będziemy w potrzebie. I temu przekonaniu będziemy wierni na naszej dalszej wspólnej drodze życia.

Anna i Mieczysław Ciesielscy

W październiku zawarliście sakramentalny związek małżeński. Małżeństwo było niewątpliwym przelotem w naszym życiu. Rozpoczął się etap stabilizacji i wzajemnej troski o siebie, o każdy dzień – aby przeżyć go jak najlepiej,

mimo że studiujemy i pracujemy i że w ciągu dnia niewiele czasu zostaje na cokolwiek.

Wciąż uczymy się miłości, odpowiedzialności, szacunku do siebie. Nie są to rzeczy, z którymi się rodzimy ani takie, które przychodzą same. Trzeba nad nimi pracować i pielęgnować je. Sakrament małżeństwa sprzyja temu nieporównywalnie bardziej aniżeli jakikolwiek inny związek między dwojgiem ludzi.

Wraz z tym sakramentem zaprosiliśmy przecież do naszego życia Chrystusa. Świadomość Jego obecności wśród nas jest wielką łaską i radością. A świadomość obecności Chrystusa w osobie męża czy żony sprawia, że nie patrzymy na siebie tylko i wyłącznie przez pryzmat cielesny.

Dla małżonków głównym zadaniem powinno być wzajemne zbawienie. I ten właśnie cel chcemy osiągnąć!

Agnieszka i Patryk Batyccy
(na zdjęciu – str. 1)

Proszę, by takie pytanie postawili sobie wszyscy małżonkowie naszej parafii: **Dlaczego zawarliśmy sakramentalny związek małżeński?** Można by jeszcze postawić drugie pytanie: Co nam daje sakrament małżeństwa?

Co najbardziej niepokoi w życiu duchowym naszej parafii, zresztą – nie tylko naszej? Bardzo mała liczba zawierających sakramentalny związek małżeński żyjących w tzw. związkach nieformalnych, w konkubinatach, bez żadnych zobowiązań. Tych, którzy tak żyją proszę, by postawili sobie pytanie odwrotne: **Dlaczego nie zawarliśmy sakramentalnego związku małżeńskiego?**

Różne mogą być odpowiedzi. Najczęściej wykrętne, np.: *Nie mamy pieniędzy.* Oświadczam publicznie, że gotów jestem błogosławić małżeństwa bez żadnych opłat (wiele razy już to czyniłem).

Prawdziwa przyczyna jest jedna: **Brak żywej wiary w Chrystusa!**

Odpowiedź Chrystusa

Św. Jan Ewangelista opisał zdarzenie w Kanie Galilejskiej. Jezus przyjął zaproszenie na wesele młodej pary. Kiedy zabrakło wina, Maryja, Matka Boża powiedziała do swego Syna: *Nie mają już wina.* Odpowiedzią Jezusa był cud przemienienia wody w wino – wszyscy dziwili się jego wybornemu smakowi. Było jeszcze to, czego nie widać. Kościół w zdarzeniu z Kany Galilejskiej upatruje zamiar Chrystusa wobec małżeństwa, Jego odpowiedź na ludzką miłość mężczyzny i kobiety.

Chrystus ustanowił sakrament małżeństwa, by wspólne życie męża i żony było uświęcone, by było drogą do zbawienia i świętości. Życie seksualne poza małżeństwem jest zawsze grzechem ciężkim. W małżeństwie zjednoczenie męża i żony przeżyte zgodnie z wolą Bożą jest święte i sługujące, jest w nim obecny Chrystus.

Chrystus w sakramencie małżeństwa daje gwarancję, że wspólna droga mężczyzny i kobiety będzie udana. Ta gwarancja nie działa automatycznie. Jeśli małżonkowie żyją według zasad wskazanych przez Kościół, ich wspólne życie mimo różnych trudności będzie szczęśliwe.

Pan Bóg przez małżeństwo rodziców chce zabezpieczyć dobro dzieci. Dzieci mają prawo do poczęcia i narodzenia w małżeństwie sakramentalnym. Mają prawo do dobrego przykładu życia rodziców według Bożych przykazań. Mają prawo do bezpieczeństwa i trwałości małżeństwa rodziców, które daje sakrament.

Moja prośba

Drodzy małżonkowie, dziękujcie Chrystusowi za sakrament małżeństwa i pielęgnujcie waszą miłość. Drodzy młodzi, jeśli twierdzicie, że wierzycie w Chrystusa i Go kochacie, nie odrzucajcie Jego odpowiedzi i Jego daru dla waszej miłości.

Pozdrawiam wszystkich Parafian,
– dzisiaj szczególnie żyjących w małżeństwie.

ks. prob. Marcin Węclawski

Miłość bliźniego

Jakże ważnym dziełem dla każdej wspólnoty chrześcijańskiej jest Caritas – zorganizowana pomoc potrzebującym. W poprzednim numerze Maryjnej Wspólnoty informowaliśmy obszernie o pracy Parafialnego Zespołu Caritas.

W czwartą Niedzielę Adwentu odbyła się tradycyjna zbiórka darów dla potrzebujących. Dzięki ofiarności licznych parafian, pełnej poświęcenia pracy pań z Zespołu Caritas i pomocy młodzieży, zdołaliśmy obdarować 130 rodzin naszej parafii. **Serdeczne Bóg zapłać za dobre serce!**

(red.)

Fot. J. Tomaszewski

Zakończył się Synod Archidiecezji

Z ks. drem Pawłem Deskurem pochodzącym z naszej parafii, Sekretarzem Synodu naszej Archidiecezji rozmawiała Katarzyna Deskur – sekretarz naszej Redakcji, siostra Księdza Prałata

Najtrudniejsza czynność dla sekretarzy Synodu?

Zorganizowanie pracy i prowadzenie korespondencji z 32 Komisjami Synodalnymi, 771 parafialnymi zespołami synodalnymi oraz przygotowywanie dokumentacji na spotkania Komisji Głównej Synodu. W Sekretariacie pracowało nas zaledwie czterech, a współpracowały tylko dwie osoby.

Najprzyjemniejsza chwila Synodu?

Kiedy po czterech latach pracy i 135 spotkaniach Komisji Głównej, po roku pracy Komisji Redakcyjnej mogliśmy przedstawić Księdzu Arcybiskupowi dokumenty Synodu i kiedy Ksiądz Arcybiskup poinformował, że je przyjmuje i kieruje do druku.

O czym myślał Ksiądz podczas Alleluja Haendla śpiewanego przez chór na zakończenie Mszy Świętej kończącej Synod?

Najpierw, że możemy cieszyć się z wykonanego dzieła i zaraz potem, że prawdziwe Alleluja będzie można śpiewać kiedy dokumenty Synodu zaczną przynosić owoce.

To znaczy kiedy?

Wtedy, gdy dokumenty Synodu zostaną przyswojone i zaczną służyć tym, dla których zostały wydane, tj. duchownym i świeckim Archidiecezji Poznańskiej.

Czy dokumenty Synodu „da się czytać”?

Dokumenty Synodu to dwa grube tomy. W pierwszym znajduje się napisana prostym językiem duszpasterska panorama Archidiecezji Poznańskiej. Ten tom „da się czytać” i studiować rozdział po rozdziale szukając odpowiedzi na to, co możemy wprowadzić w życie naszej parafii.

W drugim tomie znajdują się zapisane językiem prawnym for-

muły, tzw. statuty, w których ujęte są przepisy prawa partykularnego, tj. zarządzenia oraz instrukcje kościelne określające rozwiązania konkretnych casusów obowiązujące tylko na terenie Archidiecezji Poznańskiej. Ten tom nie jest raczej do zwykłego czytania. Tak jak encyklopedię będzie się go używać w różnych sytuacjach (np. w biurze parafialnym), gdy kapłan oraz parafianie szukać będą odpowiedzi na pytanie jak dany problem rozwiązuje prawo kościelne w naszej Archidiecezji.

Co zrobimy jeśli w wydrukowanych już dokumentach Synodu znajdują się jakieś błędy?

W tak obszernym opracowaniu, mimo niezliczonych korekt, błędy zawsze mogą się zdarzyć. My także ich nie uniknęliśmy. Dlatego za jakiś czas przygotowana zostanie specjalna errata. Ponadto trzeba pamiętać, że dokumenty Synodu zawierają informacje aktualne na dzień 30 czerwca 2008. Tymczasem życie jest bardzo dynamiczne i dziś już wiemy, że niektóre dane od tamtej daty uległy zmianie.

Czy w pracach i dokumentach Synodu są jakieś wildeckie ślady?

Wildecy parafianie obecni byli na każdym szczeblu prac Synodu. W parafii działały dwa zespoły synodalne kierowane przez Księdza Proboszcza i ks. M. Musiała oraz zespół młodzieżowy kierowany przez ks. P. Twardego. Członkiem Komisji ds. Sakramentów i Sakramentaliów był ks. proboszcz Marcin Węclawski, a w Komisji ds. Szkolnictwa Katolickiego pracowała pani Teresa Śliwińska. Miałem i ja swój skromny udział w pracach Komisji Głównej i w Sekretariacie Synodu.

Najpiękniejsza myśl wynikająca z dokumentów synodalnych...

Ks. dr prałat Paweł Deskur

Fot. J. Senger

W każdym dokumencie znajdują się odwołania do nauczania Kościoła: Pisma Świętego, Soboru Watykańskiego II, nauczania Jana Pawła II i II Polskiego Synodu Plenarnego. Konsekwencja i kontynuacja nauczania jest świadectwem wierności Kościoła wobec Ewangelii.

Co oznaczają kolorowe guziki i pas przy sutannie Księdza?

Na zakończenie czteroletniej pracy Sekretariatu Synodu Ksiądz Arcybiskup poprosił Ojca Świętego Benedykta XVI o wyróżnienie przewodniczącego Sekretariatu Synodu godnością kapelana honorowego Jego Świątobliwości (potocznie nazywanego prałatem). Z godnością tą związane jest prawo noszenia sutanny z ciemnofioletowymi guzikami i pasa w takim samym kolorze. Dyplom papieski, który został datowany w Rzymie 22 sierpnia br., czyli w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej, został mi wręczony tuż przed Mszą Świętą kończącą 69. Synod Archidiecezji Poznańskiej.

Księdzu doktorowi Pawłowi Deskurowi składamy serdeczne gratulacje z okazji nominacji prałackiej – kapelana honorowego Jego Świątobliwości.

Redakcja

Przeżyliśmy Adwent

Tegoroczne adwentowe roraty przeżyliśmy nie tylko z Maryją, Matką Bożą, ale też ze św. Pawłem Apostołem. Od 5:55 śpiewaliśmy Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Codziennie w czasie Mszy Świętych ks. wik. Daniel Wachowiak głosił krótkie rozważania wokół wybranych cytatów z listów Apostoła Narodów. Każdy po roratach mógł zabrać karteczkę ze słowem Bożym rozważanym w homilii, by w ciągu dnia wrócić do słyszanego słowa, by lepiej je zrozumieć, by wydało większy plon w naszym życiu. Z prawej strony zamieszczamy sylwetkę św. Pawła – zbudowaną z poszczególnych cytatów z jego listów. Każdego dnia, na dużej planszy dopisywany był kolejny fragment Pisma Świętego. Bardzo nas cieszyła wysoka frekwencja na tych wczesnorannych Mszach Świętych, które zgodnie z tradycją odprawialiśmy o 6:15.

W drugą, trzecią i czwartą Niedzielę Adwentu Ksiądz Proboszcz głosił homilie przygotowujące naszą parafię do świąt Bożego Narodzenia: o sumieniu, o sakramencie pokuty i o przyjmowaniu Komunii Świętej. Wielki prorok Adwentu św. Jan Chrzyciel był głosem Boga – sumieniem dla Izraelitów. Każdy z nas ma w sobie głos Boży – sumienie, które wzywa do nawrócenia. Jego konkretnym wymiarem jest przystąpienie do sakramentu pokuty. Od Maryi, Matki Bożej możemy się uczyć owocnego przyjmowania Komunii Świętej.

Zwieńczeniem duchowych przygotowań do Świąt był dzień spowiedzi świętej – 22 grudnia. Od 6:15 rano do 21:00 kilkunastu księży ofiarnie służyło w konfesjonatach. Wypowiadało się wielu parafian. Jak wielką radością były Komunie Święte licznie przyjęte w tym dniu i w następne dni świąteczne. Niech trwa nasz Adwent, nasze oczekiwanie na przyjście Chrystusa na końcu naszego życia i końcu świata.

(red.)

A SŁOWO

Przeko

wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest SŁOWO CHRYSTUSA. Rz 10,17
Pan Jezus chce, abyś przejrzał i został napełniony Duchem Świętym. Dz 9,17 Przeko czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, **wszystko na chwałę Bożą czyńcie. 1Kor 10, 31**
BIADA MI GDYBYM NIE GŁOSIŁ EWANGELII. 1 Kor 9,16
Błogosławcie wszystkich (...) Jeżeli to możliwe, o ile to od was zależy, **żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi(...)** Rz 12,14-21

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego Obliczem. Z MIŁOŚCI... Ef 1, 4
Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. Flp 3,7

WSZYSTKIE WASZE SPRAWY NIECH DOKONUJĄ SIĘ W MIŁOŚCI. 1 Kor 16,14
Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Ga 2,20

Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym. Ef 4,29

Trzeba zamknąć usta tym, którzy całe domy przewracają (skłócają). Tt 1,11

Zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni

drugich. 1 Tes 5,11 **W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mnie wszyscy opuścili: niech im to nie będzie policzone! PAN stanął przy mnie i mnie wzmocnił. 2Tm 4,16n**

Zachęcam was **JA - WIĘZIEŃ W PANU**, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani. Ef 4,1

Przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście się zdołali przeciwstawić w dzień zły i ostać, zwalczycywszy wszystko. Ef 6,13 **W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan... 2 Tm 4,7n**

STAŁO SIĘ CIAŁEM

Kolęda już za półmetkiem...

Od 27 grudnia nasi księża odwiedzają domy parafian z kolędą. Oto trzy refleksje na ten temat:

Moje pierwsze kolędowanie

Tuż po Świętach w naszej parafii, jak co roku, rozpoczęliśmy odwiedzi-ny duszpasterskie potocznie zwane kolędą. Jest to ważny czas dla całej wspólnoty parafialnej, która ma szansę poznać swoich duszpasterzy. Także księża mają możliwość zapoznania się z ludźmi, do których zostali posłani. Czas ten to również możliwość spotkania i porozmawiania o dręczących nas wszystkich problemach i troskach, a także podzielenia się swoimi radościami oraz sukcesami, których przecież nie brakuje. Kolęda to nie tylko rozmowa, to także wspólna modlitwa i błogosławieństwo, które przynosi ze sobą kapłan. Jest to podstawowy punkt tychże odwiedzin. Modlitwa za całą rodzinę i wszystkich parafian jest niezwykle istotna i ważna. Bez niej kolęda nie miałaby większego sensu i nie różniłaby się niczym od zwykłych odwiedzin.

Jest to moje pierwsze kolędowanie, w którym uczestniczę jako duszpasterz i chociaż jeszcze mało mam doświadczenia w tej działalności duszpasterskiej, to widzę jak wiele mogę się nauczyć od parafian. Jest to wspaniałe doświadczenie spotkania tylu życzliwych i dobrych ludzi, którzy dają przykład swojej wiary, modlitwy, gorliwości i troski o Kościół oraz sprawy Boże. Mam nadzieję, że dzięki tej kolędzie wszyscy będziemy razem wzrastać w wierze, nadziei i miłości, a Boże błogosławieństwo umocni nas w mężnym wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa naszego Pana.

Diakon Rafał Dąbrowicz

To także trud dla ministrantów

Po świętach Bożego Narodzenia rozpoczęła się kolęda, w czasie której kapłani odwiedzają parafian w ich domach.

Także ja, jako ministrant biorę udział w tym dziele.

Na zbiórce ministranckiej zapisałem się na kolędowanie. Razem z kolegą Kacprem zostaliśmy przydzieleni do pomocy księdzu diakonowi Rafałowi Dąbrowiczowi i wyruszyliśmy do parafian mieszkających przy ul. Powstańczej. Tak się składa, że ja mieszkam przy tej ulicy, więc odwiedziłem moich sąsiadów, dziadków i rodziców.

W czasie kolędowania spotkałem się z wieloma ludźmi: jednych znałem, a niektórych nigdy nie spotkałem. Wszyscy chętnie śpiewali z nami kolędy. Podczas rozmów wiele osób pytało mnie o sprawy parafii, ministrantów oraz grup parafialnych. Czasami tematem była szkoła lub nasze hobby. Częstoowano nas słodyczami, wrzucano datki na naszą działalność, za co w imieniu wszystkich ministrantów serdecznie dziękuję.

Zdarzały się także przypadki, że ludzie nie chcieli przyjąć księdza lub nie byli przygotowani na kolędę.

Kolęda to trud także dla nas ministrantów. Czasami trwa do późna, a my mamy też szkolne obowiązki. Jednak w tym trudzie jest też radość: służba na chwałę Bożą.

Przemek Przymuszała

Kapłan nie przychodzi sam

Dzięki pięknej tradycji odwiedzin duszpasterskich mam poczucie, że naprawdę jestem częścią wspólnoty parafialnej. Poprzez kolędę księża pokazują, że chcą spotykać się z wiernymi – nie tylko przy okazji niedzielnej Mszy Świętej. Chcą poznać każdego parafianina, wspólnie z nami radować się Dobrą Nowiną. Czuję wtedy, że kapłanom bardzo zależy, by każdy z nas uczestniczył w życiu parafii, że ważna jest dla nich nasza opinia, sugestie. Przecież Kościół to wspólno-

Fot. J. Tomaszewski

Z błogosławieństwem, ze słowem Bożym i dobrym ludzkim słowem idziemy do domów parafian

ta, którą tworzymy wszyscy, nie tylko duchowni. Takie spotkanie pokazuje, że ksiądz nie jest niedostępną osobą, którą widuje się tylko przed ołtarzem, czy w konfesjonale.

Dla mnie to także okazja, by porozmawiać o codziennych problemach – ksiądz chętnie wysłucha, udzieli rady, pomocy. Nie powinniśmy się na to zamykać. Przede wszystkim staram się jednak pamiętać, że kapłan nigdy nie przychodzi sam. Najważniejsze jest, że goszcząc go, gościmy Chrystusa. On błogosławi nasz dom, naszą rodzinę, wszystkie nasze sprawy.

Mimo że jak co roku spędzaliśmy Święta poza Poznaniem, kolęda jest zawsze tak wyczekiwana, że nie mogłoby nas zabraknąć. Naszej rodzinie, jako jednej z pierwszych, Boże błogosławieństwo przekazał Ksiądz Proboszcz. Choć nie gościł u nas już dawno, doskonale pamiętał, z jakimi stykamy się troskami, wyciągnął pomocną dłoń. Dla mnie osobiście, kolęda zaowocowała współpracą z Maryjną Wspólnotą. Niezwykle cenną pamiątką każdej wizyty jest dla mnie książeczka, corocznie wydawana przez parafię. To doskonała zachęta do pogłębiania wiary, pomoc w poznawaniu słowa Bożego i nauczania Kościoła.

Agnieszka Misiewicz

Młodzi w czasie Święta Biblii

Fot. J. Tomaszewski (2)

W ostatnim tygodniu listopada przeżyliśmy w naszej parafii Święto Biblii. Jedno z nabożeństw nosiło nazwę „Spożycie Pisma Świętego”. Natchnieniem tego spotkania było polecenie Boga wydane Ezechielowi, aby „zjadł” zwój Księgi Słowa Bożego. Modlitwy tego typu to radosne uwielbienia Chrystusa dla każdego, kto czuje, że posiada młodego ducha.

Ks. Daniel Wachowiak

Europejskie Spotkanie Młodych Bruksela 2008

Fot. archiwum

Modlitwa Młodych w Brukseli

W tym roku kolejny etap *pielgrzymki zaufania przez ziemię* organizowanej przez Wspólnotę Ekumeniczną z Taizé odbył się w Brukseli w dniach 29.12.2008–02.01.2009. Zgromadziło się tam 40 tys. młodych ludzi z całej Europy.

Ważnym elementem tegorocznego spotkania był list brata Aloisa – przeora Wspólnoty, napisany z Kenii, który rozważaliśmy w małych grupach. Rozważania te dotyczyły egzystencji człowieka w świecie i jego relacji z Bogiem. Była to okazja do międzynarodowej wymiany myśli i poglądów. Taką możliwość dawały także spotkania tematyczne organizowane na terenie całej Brukseli.

W noc sylwestrową, o 23:00 w kościołach odbyła się modlitwa o pokój w łączności z cierpiącymi narodami, a po niej międzynarodowe świętowanie nadchodzącego roku. Następnego dnia miały miejsce spotkania w grupach narodowych i regionalnych, animowane przez braci z Taizé. Motywem przewodnim było poszukiwanie sposobu na kontynuację *pielgrzymki zaufania* po powrocie do domu.

Wielką radością był dla nas oficjalny komunikat, że Europejskie Spotkanie Młodych w 2009 zostanie zorganizowane w Poznaniu. W ten sposób wspólnota braci z Taizé dotrze ze swoim przesłaniem do jeszcze większej liczby mieszkańców naszego miasta i kraju. Przesłania braci są uniwersalne i ponadczasowe. Z pewnością wielu młodym ludziom spotkanie sylwestrowe pozwoli na pogłębianie relacji z Chrystusem i życie w zgodzie z Nim.

Marta Górna

Maryjna
WSPÓLNOTA

Miesięcznik poświęcony
sprawom Parafii Maryi
Królowej w Poznaniu. Wy-

dawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Redakcja: Katarzyna Deskur (sekretarz redakcji), Grażyna Grobelna, Maria Lewandowska, Magdalena Młynarz, Jarosław Tomaszewski, ks. Marcin Węclawski (p.o. red. naczelnego). Magorzata Wołyńska. Adres redakcji: 61-558 Poznań, ul. Rynek Wildecki 4, Biuro Parafialne, www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl Druk: Edica S.A. Nakład: 3200. Pismo nie ma ceny. Redakcja i współpracownicy pracują społecznie. Koszty druku pokrywamy ze złożonych ofiar. Redakcja zastrzega sobie prawo adriustacji i skracania tekstów. Pismo należy do Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Katolickiej.

Z ostatnich tygodni

- Na terenie naszej parafii zamieszkuje ok. 13600 osób. We Mszach św. w naszym kościele uczestniczyło 3651 osób (2268 kobiet i 1383 mężczyzn), 1240 przystąpiło do Komunii św. (916 kobiet i 324 mężczyzn), 746 spóźniło się na Mszę św. (liczono 23.11.08).
- Ks. bp Zdzisław Fortuniak udzielił sakramentu bierzmowania 120 naszym młodym parafianom, na Mszy św. o 17:00 (3.12).
- Po Mszach św. niedzielnych zbierano ofiary na pomoc Kościołowi na Wschodzie; p. Michał Wachowiak o 19:15 wykonał adwentowy koncert organowy (7.12).
- Parafialny dzień skupienia z całodzienną adoracją Najświętszego Sakramentu przeżyliśmy w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (8.12).
- W Klubie Seniora o Zwiastowaniu NMP mówił ks. Arkadiusz Kita CR (10.12), p. Krystyna Józwiak przedstawiła „Narodziny NMP wg widzeń bł. Anny Katarzyny Emmerlich” (17.12), a w świątecznym poranku poetyckim wystąpił poeta Jerzy Grupiński (7.01.09).
- Dzieci klas drugich uczestniczyły we Mszy św. z poświęceniem medalików i różańców (13.12) i w katechezie przygotowującej pierwszą spowiedź św. (20.12).
- W listopadzie i grudniu miały swoje spotkania grupy duszpasterskie – w poniedziałki Krąg Biblijny dla studentów i maturzystów, we wtorki grupa modlitewna w duchu Taizé, w środy Grupa Duchowego Wzrostu.
- Przez cały Adwent od poniedziałku do piątku o 6:15 uczestniczyliśmy w Mszach św. roratnich poprzedzonych śpiewem godzinek. Po roratach młodzież spotykała się w domu parafialnym na śniadaniu.
- Parafialny Zespół Caritas zorganizował zbiórkę żywności i innych darów na Święta dla najuboższych parafian (21.12).
- Z udziałem kilkunastu zaproszonych kapłanów przeżyliśmy całodzienną spowiedź adwentową (22.12).
- Młodzież przed świętami Bożego Narodzenia odwiedziła chorych parafian z opłatkiem, życzeniami i skromnym upominkiem, w tym samym dniu harcerze wildecy rozdawali w kościele betlejemskie światło pokoju (23.12).
- Jak zwykle bardzo wielu parafian uczestniczyło w pierwszej Mszy św. Bożego Narodzenia o 22:00 i w uroczystej Pasterce o 24:00.
- W końcu grudnia rozpoczęła się kolęda – odwiedziny duszpasterskie. Księdzu Proboszczowi i Księżom Wikariuszom pomagają w kolędowaniu ks. Zenon Patelski, o. Aleksander Helios MSF, ks. Marian Sikora i ks. diakon Rafał Dąbrowicz. Upominkiem kolędowym jest w tym roku książeczka „Święty Paweł Apostoł”.
- W ostatnim dniu roku 2008 Msza św. o 17:00 sprawowana była za zmarłych w ubiegłym roku parafian, a o 18:30 Msza św. dziękczynna i nabożeństwo eucharystyczne.
- Składka ze Mszy św. w uroczystość Objawienia Pańskiego przeznaczona była na krajowy fundusz misyjny, przed każdą Mszą św. członkowie Koła Misyjnego rozprawdzali kadzidło; ofiary za nie przeznaczono na pomoc misjonarzom współpracującym z naszą parafią. W czasie i po Mszy św. o 18:30 z koncertem kolęd wystąpił chór męski Arion (6.01.09).
- Odbyły się spotkania opłatkowe Koła Misyjnego, gdzie gościem był ks. Zenon Patelski (30.12.08) i Klubu Seniora z Księdzem Proboszczem (14.01.09).

Ochrzczeni

22 listopada 08	Franciszek Janaszewski, ul. Poplińskich 10
22 listopada	Bruno Pijewski, ul. Robocza 21a
22 listopada	Franciszek Gajtkowski, ul. św. Jerzego 7
23 listopada	Weronika Gawlak, ul. Wierzbicę 11
23 listopada	Zofia Bogucka, ul. Wierzbicę 51
13 grudnia	Nicole Krajewska, ul. Wierzbicę 11
25 grudnia	Matylda Przybylska, ul. Poplińskich 11
25 grudnia	Alex Fiszer, ul. Sikorskiego 20
25 grudnia	Alan Fiszer, ul. Sikorskiego 20
25 grudnia	Dominik Gutowski, ul. Górna Wilda 86a
25 grudnia	Magdalena Pepka, ul. 28 Czerwca 124
25 grudnia	Daria Narożna, ul. Prądyńskiego 12
25 grudnia	Marcel Przykucki, ul. Wierzbicę 14

Odeszli do Pana

11 listopada	Bronisław Pasiciel, l. 85, ul. Wierzbicę 16
13 listopada	Helena Mager, l. 68, ul. Przemysłowa 70
20 listopada	Maria Czarnecka, l. 93, ul. Chwiałkowskiego 22
24 listopada	Stanisława Smektała, l. 85, ul. Poplińskich 1a
25 listopada	Janina Sroka, l. 80, ul. Żupańskiego 14
27 listopada	Tomasz Nawrot, l. 56, ul. Kilińskiego 3
3 grudnia	Barbara Bogacka, l. 33, ul. Wierzbicę 27
4 grudnia	Janina Tomkowiak, l. 89, ul. Chwiałkowskiego 12a
6 grudnia	Jadwiga Wilczek, l. 66, ul. Żupańskiego 20
11 grudnia	Weronika Kubiak, l. 87, ul. Dolna Wilda 38a
11 grudnia	Eugenia Tyranowska, l. 78, ul. Wierzbicę 52
13 grudnia	Wanda Daszkiewicz, l. 93, ul. Przy Dolinie 5
13 grudnia	Irena Plewa, l. 86, ul. Poplińskich 7
14 grudnia	Anna Nowak, l. 79, ul. Sikorskiego 12a
15 grudnia	Stefania Pieszky, l. 95, ul. Wierzbicę 30
20 grudnia	Maria Pokoleńczuk, l. 65, ul. Sikorskiego 33
20 grudnia	Genowefa Zys, l. 87, ul. Przemysłowa 23a
26 grudnia	Maria Piątek, l. 87, ul. Czajcza 2a
27 grudnia	Teodor Bartkowiak, l. 68, ul. Górna Wilda 88
31 grudnia	Bogdan Małęgowski, l. 66, ul. Żupańskiego 5
1 stycznia 09	Andrzej Schramm, l. 63, ul. św. Czesława 4
5 stycznia	Maria Śmiglak, l. 97, ul. Krzyżowa 7
5 stycznia	Emilian Leśniowski, l. 77, ul. Czajcza 2
7 stycznia	Aleksander Colta, l. 74, ul. Górna Wilda 99

Msze święte za Parafian

25.1 godz. 8:00; 1.2 godz. 11:00; 8.2 godz. 18:30;
15.2 godz. 8:00; 22.2 godz. 15:00; 1.3 godz. 15:00

Odwiedzajcie internetowe strony prowadzone przez naszą parafię!

www.parafia-maryi-krolowej.poznan.pl
www.wczesna-komunia.com.pl
www.ministrancimaryikrolowej.com
www.przedszkole-aniol-stroz.wilda.pl

Można na nich znaleźć dźwiękowe zapisy kazań

Boże Narodzenie w naszej parafii

W noc Bożego Narodzenia do kościoła przyszło bardzo wielu parafian. Pasterka – nocna Msza Święta rozpoczęła się od złożenia w żłóbku figurki Pana Jezusa i potężnego śpiewu *Wśród nocnej ciszy...* Homilię głosił ks. wik. Daniel Wachowiak. Głoszone słowo poruszyło wiele serc, ufajmy, że także tych, którzy przychodzą na Mszę Świętą tylko w wielkie święta. Największą radością były licznie i nabożnie przyjęte Komunie Święte. W tak wielu sercach narodził się Pan Jezus! Jesteśmy Rodziną Bożą, dlatego po Mszy Świętej przeżyliśmy wspólny opłatek – to już piękna tradycja naszej parafii.

W dni poświęteczne dzieci gromadziły się przy żłóbku na śpiew kolęd. Te spotkania prowadzili nasi klerycy – Łukasz Szymański ASD Poznań i Mikołaj Wyczałek – salezjanin.

Niech trwa w nas radość Bożego Narodzenia!

(red.)

